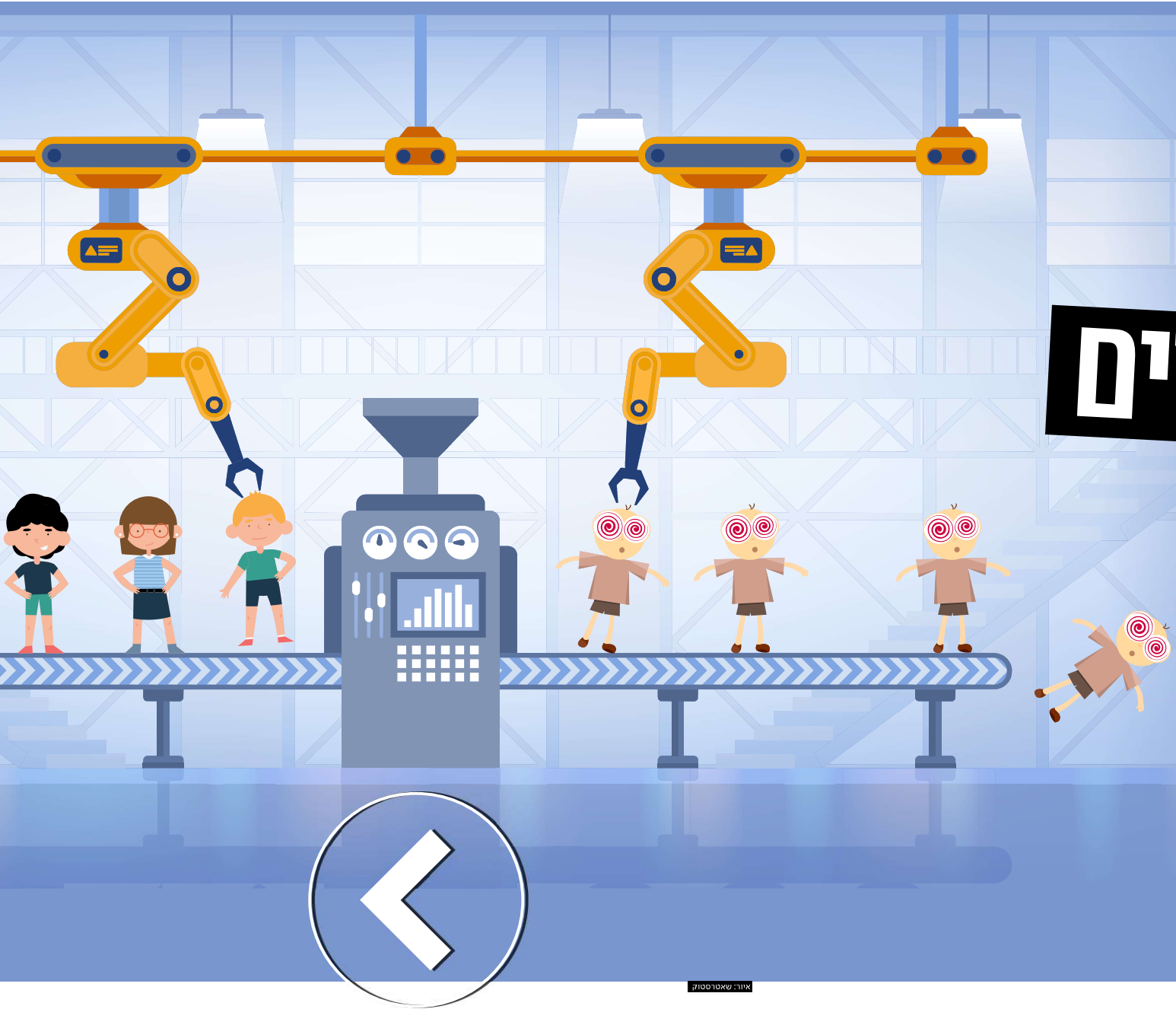

המעבדה לייצור ילדים פרוגרסיביים

לקראת שנת הלימודים שבפתח יצאה
נעמה סלע להבין עד כמה הצליחה
הרוח הפרוגרסיבית לחדור לבתי הספר
של הילדים שלכם • היא שוחחה עם
מנהלים ועם מורים בבתי ספר ממלכתיים
חילוניים וגילתה שהערכים המרכזיים
שמדוברים בהם הם 'האחר הוא אני',
פמיניזם רדיקלי, לימודי מגדר, נטייה
קוסמופוליטית במקום שייכות לאומית,
ולקינוח: תבהלת האקלים • ומה השיב
על כך שר החינוך יואב קיש? • הורים,
שימו לב מה הילדים שלכם לומדים

נעמה סלע

המעבדה לייצור ילדים פרוגרסיביים

גזרית האריה השואג לזכר הרבנים בהרב תל חי, ירושלים, יוסף גולד

“בבתי הספר מתבצע תהליך של החלנה. ערכים כמו ממלכתיות ואהבת העם והארץ נסוגים מפני ערכים גלובליים כמו הכלה וקבלת האחר. גם חגי ישראל, שהיו בעבר בסיס לאירועים בית ספריים, עוברים בלי שמציניים אותם”

עו"ד אשרת לוי: “במקום ללמד את סיפור גבורת תל חי ויוסף טרומפלדור נשאלו התלמידים ‘האם טוב למות למען ארצנו?’ זוהי פתולוגיה, המערכת מכלה את עצמה”

ללימוד המסורת, מלמדים על ערכים מהמסורת היהודית, אולם גם שם, מסבירה רחל, לעיתים השיעור פונה פנייה חדה למקורות השוואתיים בתרבויות אחרות, והיעד הסופי הוא הצגת החריג או ‘האחר’ במרכז המפה התברתית. “למשל, באחד משיעורי תרבות ישראל הציגו סרטון שעוסק באישה המכוערת ביותר בעולם”. וזה לא נגמר בזה. “ציון חגי ישראל מפנה את מקומו לימי שיא מכל מיני סוגים, כמו יום נגד גזענות, יום האלימות נגד נשים, יום להעלאת זכויות אנשים עם מוגבלות ועוד”. טוענת רחל. בימים האלה הדגש הוא על שיח הזכויות מכוח ערך השוויון, שלדבריה “עובד במערכת החינוך שעות נוספות. בדרך זו נוצר נק

דגש על “למידה משמעותית”. למידה זו, לדבריהם, כוללת מעט מאוד האזנה פרוגנטית למורים ויותר הפעלה של התלמידים בהכוונת המורה כדי ליצור חוויית לימוד ורכישת כלים במקום שינון חומר.

באשר לערכים שבית הספר פועל לאורם, ענו שלושה מארבעה מנהלים: “האחר הוא אני”, ורק אחד, מנהל בית ספר טכנולוגי, השיב: “כבד את אביך ואת אימך”.

אם כן, שלושה מארבעה מנהלים שפגשתי חושבים שהערך החשוב ביותר לחנך לאורו הוא ‘האחר הוא אני’. וכאן טמונה הבעיה: לבד מהערכה שההיגד ‘האחר הוא אני’ חלול וחסר משמעות לוגית, הטמעת ערך זה בתלמידים גורמת לבלבול זהות. כי אם האחר הוא אני, מי אני בכלל? ילד יכול לקבל שונות ממנו רק כאשר ברור לו מהי זהותו, ובינתיים בתי הספר מרוקנים את הזהות מתוכנה.

עיון בתכנים המועברים במקצועות הליבה חושף כי כבר בכיתות היסוד התלמידים מופנים לרעות בשדות ‘האחר’. העומק התרבותי הקיים ביהדות נזנח, ואמונה בא-אליהם הס מלהוכיח. נוכח כי בעבר למדו תלמידים בבתי ספר חילוניים סיפורי חז"ל ואף את ספר הכוזרי, ספר האמנה היהודית שכתב רבי יהודה הלוי. היו אף בתי ספר חילוניים שבשיעורי תנ"ך תלמידים למדו חבשי כיפות, ואילו היום דבר כזה ייחשב הדתה, בעוד ששיעורי התנ"ך הולכים ומתמעטים.

חגים נגד גזענות

פגשתי את רחל (שם בדוי), מורה זה שלושים שנה בבית ספר חילוני במרכז הארץ. רחל ביקשה לשמור על אלמוניותה מפחד פן יבולע לה. לדבריה, רק מעט מורים מעזים לבקר את התהליכים שנוצרו בעיל.

לדבריה, “הדגש במערכת החינוך הוא טיפוח אמפתיה לקבוצות המוגדרות ‘מחלשות’ באוכלוסייה”. אנכי, התואר ‘מחלשות’ הוא המצאה לשונית פרוגרסיבית שמטרתה להחליף תיאור מצב (חלש) בשם פעולה (החלשה) מתוך אמונה שהפריווילגיה האשכנזית-גברית מחלישה אוכלוסיות אלו בכוונה.

במקצוע ‘תרבות ישראל’, שנועד

למות בעד ארצנו

שוחחתי עם עו"ד אשרת לוי, פעילה חברתית ואם לבת בחטיבת ביניים ממלכתית בדרום הארץ. לוי מספרת: “אני לא שבעת רצון מהנעשה בבתי הספר. זה שנים מספר מתנהל בהם הליך עמוק של ניתוק התלמידים מהשורשים היהודיים שלהם”. לטענתה, התקלה התעצמה בימיו של נפתלי בנט בראשות משרד חינוך, ששם דגש על הישראליות ועל קבוצות אוכלוסייה שונות שיש בהן, והזניח את מרכז הכובד של החינוך מהיותו חינוך יהודי.

“בבתי הספר מתבצע תהליך של החלנה. ערכים כמו ממלכתיות ואהבת העם והארץ נסוגים מפני ערכים גלובליים כמו הכלה וקבלת האחר. מציבים סמלים זרים כמו דגלי להט"ב ועושים שימוש בשפה א-מגדרית, שמבוססת על תאוריית המגדר ואינה עברית תקנית. גם חגי ישראל, שהיו בעבר בסיס לאירועים בית ספריים, עוברים בלי שמציניים אותם”.

ויש ללוי עוד טענות: “סיפורי גבורה יהודיים ציוניים הולכים ומתמעטים, ועימם דמויות המופת שהיו פעם מודל לחיקוי והערצה לתלמידים. דוגמה לתהליך זה קורית בלימודי אודות: במקום ללמד את סיפור גבורת תל חי ויוסף טרומפלדור נשאלו התלמידים ‘האם טוב למות למען ארצנו?’

“כאשר נלמד נושא הגיוס לצה"ל, הוצג הנושא באמצעות תופעת סרבני הגיוס, זוהי פתולוגיה”, אומרת עו"ד לוי. “המערכת מכלה את עצמה. התלמידים לומדים להיות ציניים וספקנים, והדבר מתהפך כמוכר גם כנגד המורים עצמם. ילדים בלי שורשים אין להם עתיד”.

האחר הוא אני

את תוכנית ‘האחר הוא אני’ הכניס למערכת החינוך בשנת 2013 שר החינוך דאז הרב שי פירון. אירוע השיא של התוכנית היה חתימה על ‘האחר הוא אני’ - האמנה לקידום חברת מופת (ראו מסגרת בהמשך), שחתמו עליה נשיא המדינה שמעון פרס ואפילו ראש הממשלה נתניהו, ובמסגרתה שזורים שמירת כבוד האדם וקידום הצדק והשוויון.

שוחחתי עם כמה מנהלי בתי ספר חילוניים על החינוך הערכי בבתי הספר. כל המנהלים תיארו תהליך למידה הכולל

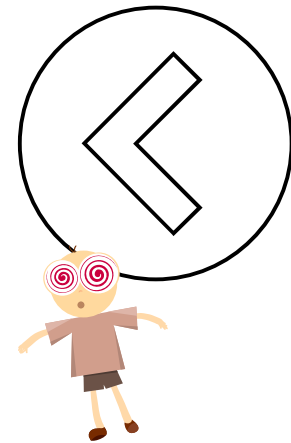
ל הורה יחתום על המשפט “חינוך הילדים הוא בבתי עינינו”, אבל בפועל עיניהם של רבים מההורים אינן פקוחות לראות ובעיקר להבין איך מחנכים את ילדיהם בבתי הספר.

מסתבר כי רוב ההורים אינם מכירים את התכנים שילדיהם לומדים. המעורבים שבהם עוסקים בעיקר בפתרון בעיות טכניות של מבני בתי הספר, הצפיפות בכיתות, נהלים למיניהם ובמיקוד בשאלה הפופולרית אם בתי הספר מכשירים את תלמידיהם לדור המילניום. הם אינם ערים לתהליכי שינוי התודעה שמתרחשים בלמידה בבתי הספר, עת העבירה מערכת החינוך את מרכז הכובד שלה מחינוך לאהבת העם והארץ בממלכתיות לעיסוק בפרט ובכוחותיו, וערך השוויון’ השתלט על מרכז הבמה החינוכית.

עיון לעומק בנעשה בבתי הספר מציב את המסקנה כי בתי הספר, שמגדלים את דור אורחי המחר, מנהלים זה שנים מהפכה שקשה באמצעות החדרת תכנים משולבים בהם ערכים שרבים מההורים, אילו היו ערים אליהם ומבינים את השלכותיהם, לא היו רוצים שילדיהם יתחנכו לפיהם.

בעייתיות זו, יש להדגיש, אינה טמונה רק בתחום מערכת גפ"ן (שיעורים שמעבירים ארגוני חוץ), שעליה דובר רבות לאחרונה בעקבות מאמציו החשובים של ח"כ אבי מעוז להשוף את המימון ואת האג'נדה הזרות שמאחורי אותן תוכניות חיצוניות. את הנרטיבים הללו מטמיעים המורים עצמם במגוון שדות של תוכנית הלימודים המרכזית, בליווי צמוד של מערכת הייעוץ הפסיכולוגי הבית ספרי, והכול באישור ובתכלול של משרד החינוך עצמו.

שוחחתי עם כמה מנהלי בתי ספר חילוניים על החינוך הערכי בבתי הספר. באשר לערכים שבית הספר פועל לאורם, ענו שלושה מארבעה מנהלים: “האחר הוא אני”

באתר משרד החינוך מוצעת תוכנית לימוד לכיתה ח', 'תיקון עולם', שבה נכלל הרעיון הזה: "כדי לתקן את ההווה ואת העתיד יש הכרח להתנכר אל העבר או לשלול אותו"

המורה ורד מציינת כי אחת הבעיות בבתי הספר היא שהמורים עמוסים ומותשים, ועל קרקע כזו פורחות התוכניות המוכנות הטעונות באג'ודות פרוגרסיביות. למשל, סרטים המגנים את מדינת ישראל בשל סילוק מסתננים בלתי חוקיים. "האו פופוליים רגשי זול", היא טוענת. "לתלמידים אין כלים להתמודד עם זה"

גוון שמאלי רדיקלי, ובהן התלמידים הם 'סוכני שינוי' כדוגמת גרטה ת'ובבר', ורד מדגימה מסיסמה שנעשה בה שימוש במסגרת זו: 'אם אין לעולם עתיד, למה לי להיות תלמיד?'

"אף שזה שיעור מדעי, ההוראה מתמקדת ברגשותיהם של התלמידים כלפי הנושא. רוב התלמידים מגיבים באדישות, אך הרגשים יותר כבר משמיעים אמירות כמו 'מה הטעם לחיות אם ממילא העולם מתכלה'."

כישורי כזב

הכירו את אגף שפ"י במשרד החינוך, אגף במנהל הפדגוגי המעניק שירותים פסיכולוגיים ושירותי ייעוץ חינוכי למוסדות החינוך ולתלמידים, לרבות מי שסובלים מתגובות של 'חרדת משבר' מדומיינת, ואז מנסה לפתור אותה בהגשת סיוע רגשי. אגף זה, שמלכתחילה נועד לעסוק באבחון ובסיוע רגשי, הפך עם השנים מרכזי מאוד בשל העצמת התהליכים הרגשיים בבתי הספר על חשבון תהליכי הלמידה. בהתאמה לשינוי זה הפכו לדמויות מרכזיות היועצות בבתי הספר, שהן נציגות האגף, אף שאינן מורות. לא מעט מהן, כמה מור, מתמנות עם השנים למנהלות.

אגף שפ"י הוא שהוציא בלהי הממשלה הקודמת (אוקטובר 2022) את המסמך 'קווים מנחים לאוכלוסיית הלהט"ב

החל מכיתה ח', הכולל שלושים שעות שנתיות וימי שיא בנושא.

ורד מספרת: "התלמידים נחשפים למידע חלקי בנושא זה באשר להיבטים שונים של מה שמוגדר 'משבר האקלים'. למשל, מסתמכים על מודלים של עליית הטמפרטורה, הפשרת קרחונים ועליית פני הים במקום להסתמך על נתונים כלכלי. 'המשבר' משוקף כבעל השפעה קריטית על הכדור, ולשם המחשה התלמידים צופים בסרטונים שמקצינים את הנושא."

אבל לא רק בעיה של נתונים חלקיים יש בשיטת הלימוד: מערכת החינוך מלעגה על המדענים שמתנגדים לקיומו של משבר, כמו מערך שיעור לא ענייני המזלזל בפרופ' יהונתן דובי.

"מערכת החינוך גם מעודדת את התלמידים לאקטיביות בסגנון 'צעדות האקלים' כדי להשפיע על מקבלי ההחלטות, והנושא מוגדר 'צדק סביבתי' באתר משרד החינוך", מוסיפה ורד. "חשוב להבין שהדחיקת המחלוקת המדעית בנושא גורמת נזק כפול: היא גם יוצרת מגמתיות קשה נגד כל מי שמעז לחשוב, והיא גם מרדדת את החשיבה המדעית שמערכת החינוך אמורה לספק. כך נוצרת בילדים בלי משים בעיה כפולה. הכוללת פחד ורגשות אשמה, וכן מוטיבציה לפעולה שהאופק האידיאולוגי שלה הוא שינוי הסדר האנושי הקיים."

"הבעיה הכי גדולה היא שבמקום שתלמידים יעסקו במה שקורה במדינתם, הילדים לומדים כי מדינת ישראל היא חלק מבעיה עולמית גדולה, שעה שישיראל הקטנה היא בעלת השפעה זניחה בנושא זה."

"במסגרת המגמה הגלובליסטית שדבקה במשרד החינוך, התלמידים לומדים גם כי על ישראל לקלוט את הפליטים מאפריקה, שמתחממת והיחיים בה הפוכים קשים. פליטים אלו זוכים לכינוי חש: 'פליטי האקלים'. בדרך זו מטופחים בתלמידים רגשות לור במסגרת 'צדק סביבתי' במקום אהבת הארץ והעם."

"השיעורים בבית הספר הם חלק ממארג של שבו חלק מהמורים העוסקים בנושא משתתפים בקבוצות של 'מורים למען אקלים', הורים עורכים פעילויות בקבוצות של 'הורים למען אקלים', והתלמידים מוזמנים בהרצאות בבתי הספר של נציגי 'נוער למען אקלים' להצטרף לפעילויות הסברה ומחאה, שמתבררת גם כבעלת

תודרכו ללמד את סיפור חג החנוכה לא כפי שהוא מוכר במסורת היהודית אלא להתאים את עקרון הגבורה לגבורה מכל אחת מארצות המוצא של התלמידים.

פנינו למכון שיטים כדי לקבל את עמדתו בנוגע לאירוע, וזו תגובתו: "קרוב לשבעים שנה שמכון שיטים מסייע למחנכים בהוראת תרבות יהודית-ישראלית ציונית דרך שילוב בין המורשת היהודית לדורותיה לבין ערכי הקהילה הבית ספרית. בכל חג קיים מרכיב ייחודי יהודי כדוגמת סיפור המכבים ותוכנת המקדש, ומרכיב אוניברסלי, דוגמת הגבורה. אנו מאמינים במתן ביטוי לשני מרכיבים יחדיו."

עיון באתר משרד החינוך מעלה כי גם שם מוצעות תוכניות לימוד כגון זו: 'תיקון עולם - חברה מתוקנת מתוך היחס לאדם להברה ולעולם' (לכיתה ח'), שבה נכלל הרעיון הזה: "כדי לתקן את ההווה ואת העתיד יש הכרח להתנכר אל העבר או לשלול אותו". עוד תוכנית לדוגמה: 'היהודים - בין פרטיקולריות לאוניברסליות' (לכיתה ט'), שבה נכתב: "הרווח של היות היהודי והישראלי חלק מהעולם הגדול גדול וגובר על ההפסד."

ורד (שם בדוי), מורה למדעים, מציינת כי אחת הבעיות בבתי הספר היא שהמורים עמוסים ומותשים, ועל קרקע כזו פורחות התוכניות המוכנות. לדבריה, המורים מקבלים מצגות וקישורים ממפקחות המקצוע ועמיתים למקצוע, והתכנים מוצגים לתלמידים לעיתים בלי שהמורים אפילו צופים בהם לפני השיעור. חומרים כאלו טעונים באג'ודות פרוגרסיביות.

לדוגמה, סרטים המגנים את מדינת ישראל בשל סילוק מסתננים בלתי חוקיים או מערכי שיעור שהתלמידים לומדים בהם כי מלחמת אוקראינה מחייבת את ישראל בחובה הומניטרית לקלוט אזרחים אוקראינים, בלי שמוצגת לפניהם התמונה השלמה והנוק שהתהליך גורם. "זהו פופוליוז רגשי זול", טוענת ורד. "לתלמידים אין כלים להתמודד עם זה".

האקלים הבית ספרי

אין זה סוד כי נושא 'משבר האקלים', שהחליף את קודמו הפטריוטי 'שמירת הטבע', נעשה בשנתיים האחרונות לתעשייה של שינוי תודעה מגיל הגן. בשנת תשפ"ג הפך התחום למקצוע חובה

כפול: מוטמעים בורות באשר למסורת היהודית ובלבול זהות. תלמידים מגלים נטייה קוסמופוליטית שלא הייתה קיימת בעבר, ובתי הספר אינם מתאמצים לתקן מגמה זו", היא אומרת.

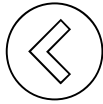
הגית (שם בדוי), גם היא מורה ומחנכת שנים רבות וגם היא מבקשת שלא להיחשף, טוענת כי גורמי שמאל משפיעים על עמדות המורים ומדגימה מהשתלמות שערך בבית הספר שלה ארגון שיטים, ובה הדריכו את המורים שמאחר שבבית הספר יש תלמידים ממגוון פזורות, יש להתאים לכולם את התכנים הנלמדים. הגית מספרת שהמורים

בעבר למדו תלמידים בבתי ספר חילוניים סיפורי חז"ל ואף את ספר הכוזרי, ספר האמונה היהודית שכתב רבי יהודה הלוי. היו אף בתי ספר חילוניים שבשיעורי תנ"ך התלמידים למדו חבושי כיפות, ואילו היום דבר כזה ייחשב הדתה, ושיעורי התנ"ך הולכים ומתמעטים

צילום: 1955, צילום: ע'מ

בהשתלמות שערך ארגון שיטים, תודרכו המורים כי מאחר שבבית הספר יש תלמידים ממגוון פזורות, יש ללמד את סיפור חג החנוכה לא כפי שהוא מוכר במסורת היהודית, אלא להתאים את עקרון הגבורה לגבורה מכל אחת מארצות המוצא של התלמידים

המעבדה לייצור ילדים פרוגרסיביים

צילום: שאטרסטוק

המורה ורד: "הבעיה הכי גדולה היא שהילדים לומדים כי מדינת ישראל היא חלק מבעיה עולמית גדולה של משבר אקלים, שעה שישראל הקטנה בעלת השפעה זניחה בנושא זה"

"במסגרת המגמה הגלובליסטית שדבקה במשרד החינוך, התלמידים לומדים גם כי על ישראל לקלוט את הפליטים מאפריקה, שמתחממת והחיים בה הופכים קשים. פליטים אלו זוכים לכינוי חדש: 'פליטי האקלים'"

לערכים נוצרות שלוש בעיות מרכזיות, טוענת לויאני. "בעיה אחת: כל אדם בטוח שהערכים שלו הם הטובים ביותר. או מי יקבע מהם הערכים הנכונים ביותר? האם לערכים של המורה בכיתה יש יתרון על פני הערכים של הורי התלמידים?"

"הבעיה השנייה: מניסיוני כמרצה במכללות לחינוך וכמי שלימדה אלפי מורים, לעיתים מועברות לתלמידים תוכניות לימוד שמאדירות תפיסת עולם אחת על פני חברתה, כמו למשל פמיניזם רדיקלי על פני פמיניזם ליברלי, ערכים סוציאליסטיים על פני ערכי הכלכלה החופשית ועוד. את תוכניות הלימוד באזרחות, בהיסטוריה ועוד כותבים לרוב אנשי אקדמיה בעלי השקפת עולם מסוימת, וכך התלמידים נחשפים לידע חלקי, שטחי וחסר. לאורך זמן הדבר הזה משפיע על החברה הישראלית בכללותה.

"הבעיה השלישית: יש מורים שאינם מצליחים להיות הגונים דיים לחשוף את התלמידים גם לעמדות שבאופן אישי אינם מוסכמות עליהם או אינם מוכרות להם, והדבר תהווה עלול לעורר הסתכלויות חוסר אמון בקרב התלמידים."

מה לדעתך צריך לעשות? "לתיפסתי, בנוגע

על השיעורים הללו נאמר כי הקול קול הנאורות אך הידיים ידי הפרגורס. השיעורים הללו מתמקדים בבידור הזהות האישית והמינית של התלמידים ובעידוד מלחמת המינים. במקום כישורי חיים אלו כישורי כוב.

התוצאה העגומה היא כי לימוד 'משבר האקלים', שאמור להיות מקצוע מדעי, גם הוא חלק ממעטפת חינוכית שעוסקה בשטוש הזהות הלאומית והאישית באמצעות הזנתה בנרטיבים פרוגרסיביים. לא רק כישורי כוב מלמדים בבתי הספר, אלא גם חוויות אישיות הקשורות למיניות. לאחרונה פנתה אלינו אם מודאגת אשר דיווחה כי בנה נאלץ להשתתף בשיעור שבו הגיע לכיתה גבר בבגדי אישה והעביר שיעור שכלל תיאורים אינטימיים בתחום המיניות. העידו בפניי כי בחלקים מהסדנאות למיניות ממליצים למורים ללכת לשתות קפה בחדר המורים מתוך רצון מופרך ליצור "אווירה נוחה לתלמידים".

ערכים שניים במחלוקת

לצורך הכתבה שוחחתי גם עם ד"ר רננה לויאני, מחברת הספר 'האמת חייבת להיאמר - הבעיות הגדולות של האדם מול המדינה ופתרונן', בעלת דוקטורט בפילוסופיה, בעבר מרצה למורים ולסטודנטים, וכיום אשת היי-טק. ד"ר לויאני מכירה היטב את אחורי הקלעים של מערכת החינוך בשל ניסיונה הענף בתחום הכשרת המורים, וסבורה שמערכת החינוך אינה אמורה לעסוק בשאלות ערכיות שנויות במחלוקת.

"כשמערכת החינוך מנסה לחנך

ולמשפחות הקשת במערכת החינוך, אשר מצדד בטיפול התאמה מגדרית לקטינים ובהסתרת התהליך הזה מהורים שאינם "תומכים", על מסמך זה מתוח ביקורת קשה גורמי מקצוע בישראל, מאחר שהוא אינו נתמך מחקרית ואינו משקף את העמדות המקצועיות הקיימות בעולם, ובעיקר בשל היותו בעל השלכות רחב קשות של הדבקה חברתית גם על תלמידים נוספים, ואולם פניות ארגוני חברה אזרחית וגורמי מקצוע לשר החינוך יואב קיש בדרישה לביטול מסמך רדיקלי זה לא נענו.

האנף גם מצוי בקשרים קרובים עם ארגוני להט"ב ופמיניזם רדיקלי (להרחבה ראו את הכתבה שפורסמה בגיליון מספר 14) ומטמיע אג'נדות מתחום לימודי המגדר, היועצות שמעבירות שיעורי כישורי חיים עוסקות גם בחינוך המיני, ואלו זולגים באגרסיביות הנרטיבים של הארגונים הללו.

עיון ודיון באתר המשרד, למשל בתוכנית 'שווה דיבור - סוגיות במגדר ושוויון בין המינים', מעלה מערכי שיעור רבים ותוכניות להטמעת הערך המלאכותי המוגדר 'שוויון מגדרי', שיש בו קריאת תיגר על עצם המחשבה, שעל פי המדע היא המובן מאליו, שיש הבדלים מולדים רבים בין המינים. נשים מוצגות שם ככאלה שסובלות מדיכוי ומאלימות הפטריארכיה, ולכן ראיות לאפליה מתקנת. בנושא זה מוצעים סרטונים בנושאים מגוונים, כגון אל-הורות, הפרדיגמה שלפיה עדיף שלא להביא לעולם ילדים, סרטונים שמנרמלים נסיות מיניות מגוונות ועוד.

אנף שפ"ו הוציא בשלהי הממשלה הקודמת את המסמך 'קווים מנחים לאוכלוסיית הלהט"ב ולמשפחות הקשת במערכת החינוך', אשר מצדד בטיפול התאמה מגדרית לקטינים ובהסתרת התהליך הזה מהורים שאינם "תומכים"

במערכי שיעור ובתוכניות להטמעת הערך 'שוויון מגדרי' מוצעים סרטונים בנושאים מגוונים, כגון אל-הורות, הפרדיגמה שלפיה עדיף שלא להביא ילדים לעולם

המעבדה לייצור ילדים פרוגרסיביים

אילוסטרציה: שאטרסטוק

ד"ר רננה לויאני: "לעיתים מועברות לתלמידים תוכניות לימוד שמאדירות תפיסת עולם אחת על פני חברתה, כמו למשל פמיניזם רדיקלי על פני פמיניזם ליברלי ועוד"

פרי באושים

מהי מטרת העל של מערכת החינוך ציבורית? מנקודת מבטה של המדינה המממנת, התשובה היא הכנה של דור העתיד להשתלבות בחיים לפי צורכי המדינה. המשאב העיקרי של המדינה הוא הציבור. היא זקוקה לאזרחים לתשלום מיסים. כלומר, בפשטנות רבה, התמצית הבסיסית של כל המערכת העצומה הזאת הנקראת מדינה היא אזרחים משלמי מיסים. המכשיר שהמדינה צריכה כדי ליצור שגשוג כלכלי לאזרחיה הוא כסף.

כלומר, גם מנקודת מבט תועלתנית לבדה, מדינה צריכה לרצות הקמת משפחות שיגרמו לאנשים להזדקק לפרנסה. עכשיו שימו לב כמה הפרעות מערכת החינוך הנוכחית יוצרת לתהליך החינוכי הזה:

היא מסכסכת בין המינים - התלמידים לומדים כי באופן סטריאוטיפי הגברים אלימים והנשים קורבנות וכי נשים מופלות לרעה.

מעבירים את התכנים. אפשר להעביר אותם בצורה בונה, וכמעט כל נושא אפשר להציג כפרוגרס מצד אחד וככפייה של אורח חיים חרדי מצד שני. אני לא מאפשר לא את זה ולא את זה. אני שומר על איזון.

"אבל אנחנו לא משטרת מחשבות. יש לנו מערכת חינוך מצוינת שבה כל מנהל מנסה לתת מענה לקהילה שלו. הטעם האישי שלי אינו פקטור. צריך לשמור על מערכת מאוזנת ששומרת על כבודו של אדם, ובמקרים קיצוניים אנו מטפלים. מי שמחליט הוא המנהל עצמו".

אבל כשהמערכת מלמדת את המנהלים בכיוון הזה בהכשרות, המנהלים והמורים מתחילים לדבר בשפה הזו. האם באתר משרד החינוך צריך למשל להציע סרטונים על אל-הורות?

"אני לא תומך בזה. צריך לטפל במקרים הללו ולמנוע אותם. אם יגיעו אליי תלונות על רעיונות שהם מחוץ לגדר, אטפל בהם ואסיר את התכנים".

אני שואלת את השר על המסמך שהוציא אגף שפ"א, שלפיו אם ילד רוצה לעבור תהליך שינוי מגדרי והוריו מתנגדים, יש להסתיר זאת מהוריו. אני מציינת שארגוני חברה אזרחית ומומחים שהסבירו את הסכנות שבעניין, דרשו להסיר אותו ממערכת החינוך, אך לא נענו. השר מכיר את הנושא: "המסמך מצוי במחנה", הוא אומר. "הנושא של הסתרה מההורים אינו מקובל עליי. כשצוות המומחים שבודק את המסמך יסיים את עבודתו, מה שצריך להיות מתוקן יתוקן. ויפורסם מסמך מעודכן. אני חד-משמעית מתנגד להסתרה מההורים".

אולי הפתרון הוא ליצור מגמות פרוגרסיביות ומגמות ציוניות יהודיות, ואז כל ילד יקבל את החינוך שהוריו ירצו? "זו מגמה ששמעתי גם מהצד הפרוגרסיבי. אני חושב שזו טעות. החינוך חייב להישאר ממלכתי, והאזוטרית של המנהלים היא שתתאים את התכנים לקהילות לפי אופיין. פיצול למגמות יפרק את המשותף בחברה הישראלית, ולכן הוא מסוכן".

שר החינוך: "אני לא משטרת מחשבות"

לנוכח הממצאים הקשים והתכנים הבעייתיים שמגיעים לפתחי, כמתואר בכתבה, ביקשתי לשוחח על העניין עם שר החינוך יואב קיש, והוא נענה ברצון.

ראשית אני שואלת אותו אם הוא שבע רצון ממצב הזהות היהודית במערכת שקיבל לידיו מהממשלה הקודמת ומה הוא מתכוון לעשות כדי לקדם את העמקת הזהות היהודית במערכת החינוך. "צריך להבין", אומר השר, "שמערכת החינוך כוללת 2,500,000 תלמידים ו-250,000 מורים, ויש בה שונות וגיוון. המערכת מורכבת מפסיפס עצום של בחירות שונות של ציבורים שונים בנוגע לחינוך של הילדים. גם בחינוך החילוני יש שונות בין בתי הספר באזורים שונים, ויש בהם תפיסות חינוכיות שחלקן פרוגרסיביות".

"למראה הספקטרום הרחב החלטתי לנקוט תפיסה ליברלית ומכילה. גבולות הגזרה שלה הם שמירה על שני עקרונות: עיקרון אחד הוא היותה של מדינת ישראל מדינה יהודית ודמוקרטית, והעיקרון השני הוא איסור פגיעה בכבוד חיילי צה"ל ונופליה".

לאחר מכן מדגיש השר שהחיבור שנעשה בין הזהות היהודית למונח 'דתה' אינו מקובל עליו. "אני פועל נגדו", הוא מזהיר. "הזהות היהודית חשובה, כי היא חיבור שלנו לארץ ולשורשיה של העם. לא אקבל שום פגיעה בזה. לכן עשינו רפורמה במבנה הגברות, שהחזירה את המקצועות ההומניים כדי להפסיק את היותן שיצרה הממשלה הקודמת בכל הנוגע למקצועות ספרות, תנ"ך והיסטוריה. אני חושב שהם שבו וקיבלו את מקומם".

בנוגע ללימודי התנ"ך הוא אומר: "חשוב לי מאוד שכל בית ספר יהויב לתת לכל תלמיד שעת תנ"ך אחת בשבוע. כהג שמתת תורה התלמידים יתגו את קבלת ספר התנ"ך באירוע חגיגי. הוספנו גם את הקמת 'שביל התנ"ך', ולאורכו ייערכו הסיוורים של התלמידים בבתי הספר".

הורים פונים אלינו בטענות שבמערכת גפ"ץ וגם במערכי שיעור באתר משרד החינוך ננות מוצגות כקורבנות ובנים כאלמים, במיטב הפמיניזם הרדיקלי. מה דעתך?

"אם יש משהו חריג, אני לא שם. נבחן זאת ונתקן. בסוף זה תלוי בשאלה איך

לתוכניות לחינוך מיני, ערכי וכדומה, טוב יעשו אם התוכניות יפותחו בהיצמדות למחקרים אובייקטיביים ופחות בהסתמכות על תאוריות ועל אמונות, שהן עניין סובייקטיבי שלרוב שנוי במחלוקת. כמו כן ראוי לתת להורים מרחב בחירה גדול יותר בנוגע לתכנים האלה.

"נוסף על כך טוב תעשה מערכת החינוך אם תחזור ותתמקד בחינוך לערכים הבסיסיים שאינם שנויים במחלוקת, שצריכים להימצא בכל חברה אנושית מתפקדת: יושרה, אחריות, התמדה, כבוד, הדדי ועוד. ערכים כאלה נלמדים ממורה שעושה את עבודתו נאמנה, מתנהג עם תלמידיו בהוגנות, מעודד מאמץ ועבודה קשה וכדומה. זה החינוך לערכים הקשה ביותר, אולם הוא היחיד ששכל הנראה עובד באמת".

צילום: שאטרסטוק

לאחרונה פנתה אלינו אם מודאגת ודיווחה כי בנה נאלץ להשתתף בשיעור שבו הגיע לכיתה גבר בבגדי אישה והעביר שיעור שכלל תיאורים אינטימיים בתחום המיניות. בחלקים מהסדנאות למיניות ממליצים למורים ללכת לשתות קפה בחדר המורים מתוך רצון מופרך ליצור "אווירה נוחה לתלמידים"

המעבדה לייצור ילדים פרוגרסיביים

“בסוף זה תלוי בשאלה איך מעבירים את התכנים. אפשר להעביר אותם בצורה בונה, וכמעט כל נושא אפשר להציג פרוגרס מצד אחד וכפייה של אורח חיים חרדי מצד שני”

את פרי הבאושים של מערכת החינוך אנחנו רואים היום במהומות האנרכיה, אלו שהן כביכול תגובה על הרפורמה המשפטית. התלמידים לשעבר הללו הם אזרחים על תנאי שבהינך מקלדת ומגפון הופכים לסרבני ההיי-טק והטיס ומאיימים בירידה מהארץ ובהחרבה כלכלית שלה

הורה ממוצע מפתח להקריב את ילדיו על מזבח התלונות.

מאז תחילת הרפורמה המשפטית, אף ששום שינוי מהותי לרעתו לא נראה באופק, החל השמאל במלחמת חורמה על עתיד מערכת החינוך בסגנון 'הקוואק הנגול'. מאבק זה מנהלים בכל החזיתות מיטב המוחות מעצבי התודעה, והמחאה מתבטאת גם באופן אישי נגד השר וליד ביתו.

תפקיד ההורים בשעת חירום זו קשה שבעתיים. אנו זקוקים להורים אמיצים, או לפחות לכאלה שיתחילו לבדוק היטב את התכנים שהילדים שלהם סופגים בבתי הספר, ולא יסמכו עליהם בעיניים עצומות, לפחות עד שמשרד החינוך יחל בעבודת עומק, יסרוק את התכנים בכל שדרות ההוראה ויוציא מהם את התכנים שמבחינה מדעית נגועים בחטיה נרטיבית ואת אלו ששנויים במחלוקת ערכית קשה. זו ההזדמנות שלכם ההורים ליצור שינוי ושל שר החינוך להיכנס לספרי ההיסטוריה היהודית-ציונית. ■

לחרור. החרדים מקימים משפחות גדולות, הם אופטימיים, בעלי תודעת הכרת הטוב ואוהבי אדם. עם הזמן הם נכנסים עוד ועוד לשוק העבודה, והם יוכלו לעזור ליצרניות הישראלית אם רק יפסיקו להפריע להם עדרי הפמיניסטיות הרדיקליות התמוצות וארגוני הלהט"ב.

ממש לאחרונה התפרסמו תוצאות מחקר שערכה קרן רש"י בדבר שביעות רצון ותכנון לעתיד של צעירים בני 18-34 בישראל. התוצאות הראו יתרון פטריטי בולט לצעירים החרדים. בפילוח למגורים: 91% מהצעירים החרדים ציינו כי יבחרו להישאר בארץ, לעומת רק 44% מהיהודים הלא-חרדים ו-32% מהצעירים הערבים.

כדאי למערכת החינוך החילונית ללמוד משהו מתוצאות סקר זה, שמעיד כי חיים שבהם ערכי צניעות, דרך ארץ ואמונה משפיעים כנראה לטובה גם על רמת שביעות הרצון מהחיים בישראל. אנחנו צריכים ללמד את ילדינו את הערכים שבבסיסם עומד אורח חייהם הצנוע והמאושר ולהוציא מהלקסיקון כאן ועכשיו את המילה 'הדתה'.

ובשולי הריאיון שערכתי לטובת כתבה זו עם שר החינוך, אדגיש כי מערכת החינוך הערכי בישראל מושרשת כמו בשאר המערכות בדיפ-סטייט הכולל הדרכות מורים ומנהלים והנפקת תוכניות לימוד פנמייות וחינוכיות (גפ"ץ) שלהן נרטיבים פרוגרסיביים. זה איננו באג, זוהי מערכת הפעלה פגומה שחובה לשרש.

זו הסיבה למשל שכאשר שר החינוך קיש הוציא לאחרונה ממערכת גפ"ץ את הארגונים שפוגעים בחיילי צה"ל, שפכו עליו מייד קיתונות של ביקורת מהצד הפרוגרסיבי. הם אף החלו בהסתה פרועה בסגנון "נמגר את ההומופוביה ונוודא שלמגדרי הקשת הלהט"בים יהיו מוגנים". אף שהשר לא עשה כל שינוי בתחום, מכיוון שהשמאל מאמין באיחוד מאבקים: מאבקים הסותרים זה את זה לצורך הפלת הצד השני.

הורים מפתחים להתלונן על תהליכים אלו מחשש שלא יישמעו נאורים או ייכשלו במסירה על תקינות פוליטית.

צילום: מרים אלטר/מלאש

“החלטתי לנקוט תפיסה ליברלית ומכילה. גבולות הגזרה שלה הם שני עקרונות: עיקרון אחד הוא היותה של מדינת ישראל מדינה יהודית ודמוקרטית, והעיקרון השני הוא איסור פגיעה בכבוד חיילי צה"ל ונופליה”

לשעבר הללו הם אזרחים על תנאי של מי שאינם מסוגלים להתמודד עם כישלונם בבחירות, שבהינך מקלדת ומגפון הופכים לסרבני ההיי-טק והטיס ומאיימים בירידה מהארץ ובהחרבה כלכלית שלה. זוהי תודעת הכישלון של מערכת החינוך הפרוגרסיבית האנטי-הותנית.

שביעות רצון ואהבת הארץ
אבל כדי שלא לסיים בנימה תמוצה אומר לכם שאני אופטימית. מניסיון העבר, עם ישראל חי וקיים. זו איננה מליצה. העתיד שייך לחרדים, ולשם עוד לא הצליחו כל כך רוחות הפוורט

שר החינוך יואב קיש: “גם בחינוך החילוני יש שונות בין בתי הספר באזורים שונים, ויש בהם תפיסות חינוכיות שחלקן פרוגרסיביות. החינוך חייב להישאר ממלכתי, והאוטוריטה של המנהלים היא שתתאים את התכנים לקהילות לפי אופיין”

היא מטמעה כמעט לחלוטין את ערך השוויון באמצעות להטוטי מילים סינתטיים כגון 'האחר הוא אני' ו'קבל את האחרות'. ואפילו באמצעות מעשים חמורים כמו אפליה לרעה של תלמידים בנים בהקצאת משאבים. איזה אדם יצרני יכול לצאת ממערכת המודיעה לו מראש שהשויון בתוצאות חשוב יותר מההישגים עצמם?

היא זורעת חרדה בתלמידים. השיטה הנוכחית היא השד האקלימי. מי ירצה להתחתן ולהביא ילדים לעולם כשהוא לומד שבעוד דקה הוא עולה בלהבות האקלים?

היא מנתקת את שורשי הוהות היהודית, הסיבה והתכלית להימצאותנו כאן, באמצעות חינוך בעל הטיה גלובליסטית אנטי-שורשית.

וחמור מכול: היא איננה מביטה ברוביטת הקרובה אירופה, שבה כבר היום ברורים נזקי הפמיניזם הרדיקלי בדמות הפסקת ילודה.

את פרי הבאושים של מערכת החינוך אנחנו רואים היום ממש בשידור חי במהומות האנרכיה, אלו שהן כביכול תגובה על הרפורמה המשפטית. התלמידים